

စာစဉ် - ၄

ပြန်လည်မွေးဖွားလာသော အသန်မာဆိုးသားရဲ

ဘာသာပြန်-ကောင်းထက်ပိုင်

(Chapter 43 - 56)

အခန်း(၄၃)

"ကောင်းကင်မိုးကြိုးကျဆင်းလာပြီး ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးတစ်ခု
လုံး တုန်လှုပ်သွားတယ်"

"ဒင် သင်နောက်တစ်ဆင့်ကို တက်လှမ်းသွားပါပြီ။ နောက်အဆင့်ကို
တက်လှမ်းရန်အတွက် အတွေ့အကြုံအမှတ်များ လိုအပ်ပါတယ်"

"ဒင် သော့ခတ်ထားတဲ့ သိုင်းပညာကျင့်စဉ်ဖြစ်သည့် နဂါး
ကောင်းကင်၌ပျံဝဲခြင်းက သော့ပွင့်သွားပါသည်"

စနစ်ရဲ့အသံက သူ့နားထဲကို ရောက်ရှိလာပါတယ်။

ကောင်းကင်မိုးကြိုးက မွေးဖွားလာပြီး တစ်ချက်မျှလှုပ်ရှားရုံဖြင့် လူဝေက
သေဆုံးသွားပါတယ်။

တကယ်တော့ လင်းဟောင်က ခုနကတည်းကသာ ကောင်းကင်မိုးကြိုး
ချိပ်တံဆိပ်ကို သုံးခဲ့ရင် ရွှင်ပျော်ပျော် ကျောင်းတော်ကလူတွေ အကုန်သေ
နေပါပြီ။ သူက ရန်သူကို ဓားဥပဒေသနဲ့သာ တိုက်ခိုက်ရတာက လူဝေထွက်
ပေါ်လာမှာကို စောင့်နေခြင်းသာဖြစ်ပါတယ်။

လင်းဟောင်ရဲ့ မိုးကြိုးဥပဒေသက သူ့ရဲ့ဓားဥပဒေသထက် အဆပေါင်း
များစွာ ပိုမိုသန်မာပါတယ်။

"ဘာ"

"ဘယ်လိုလုပ်ဖြစ်နိုင်မှာလဲ" ဇူရှီနဲ့ အခြားလူများရဲ့ အမူအရာက ရှုပ်ထွေး
သွားကြပြီးနောက် ခဏအတွင်းမှာ သူတို့မျက်နှာများ ဖြူစွတ်သွားပါတယ်။

လင်းဟောင်ရဲ့ လက်ထဲမှာရှိတာက အဆင့်နိမ့်စိတ်ဝိညာဉ် လက်နက် ကောင်းကင်မိုးကြိုးချိပ်တံဆိပ် ဆိုတာကို သူတို့သိပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ အဆင့်နိမ့် စိတ်ဝိညာဉ်လက်နက်လေးက ဘယ်တုန်းက ဒီ လောက် သန်မာသွားရတာလဲ။

အခြေခံတည်ဆောက်ခြင်း ကျင့်ကြံသူတွေဆီမှာ သေရေးရှင်းရေးမှာ ကာ ကွယ်ဖို့ အသက်ကယ်တဲ့အရာ တစ်ခုခုရှိကြပြီး သူတို့ကို သတ်ရတာ အရမ်း ခက်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ လူဝေက သူတို့မျက်စိရှေ့မှာ ဘာမှတောင်လှုပ်ရှားဖို့ မတတ်နိုင်ပဲနဲ့ မိုးကြိုးတွေပစ်ချတာကို ခံလိုက်ရပါတယ်။

ခုနက ဒီကောင်လေးပြောတဲ့ ငါက ဓားတာအိုမှာ အထူးချွန်ဆုံးလို ဘယ် သူပြောလဲဆိုတဲ့ စကားကို ပြန်စဉ်းစားမိသွားကြပြီး သူတို့ရဲ့နှလုံးသားထဲ မှာ အကြောက်တရားတွေ ပြည့်နှက်သွားပါတယ်။

ဒါဆို ဒီလူအထူးချွန်ဆုံးက မိုးကြိုးဥပဒေသလား

"ရွှင်ပျော်ပျော်ကျောင်းတော်က ငါ့ကိုဝိုင်းအုံတိုက်ခိုက်ပြီး မင်းတို့က ဒီ အရှင်သခင်ရဲ့သိက္ခာကို ကျစေခဲ့တယ်။ ဒီနေ့ ငါက မင်းတို့ပုရွက်ဆိတ်တစ် အုပ်ကို သတ်ပြီးတော့ နောက်ကျရင် မင်းတို့ ရွှင်ပျော်ပျော် တစ်ကျောင်းလုံး ကို အမြစ်လာဖြုတ်ပစ်မယ်ကွ"

လင်းဟောင်က ကောင်းကင်မိုးကြိုးချိပ်တံဆိပ်ကို ကိုင်ထားရင် မိုးကြိုး လျှပ်စီးများက သူ့ကိုဝန်းရံထားပြီး လေများတိုက်ခိုက်နေသော်လည်း သူ့ အဝတ်အစားက မလွင့်နေပဲ သူ့ပုံစံက တကယ်ကို ခန့်ညားလှကာ နတ် ဘုရားတစ်ပါးအတိုင်းပါပဲ။

"မိုးကြိုးကျဆင်းလာစမ်း"

လင်းဟောင်က လက်ဖြင့် အစီအရင်တစ်ခုကို ပြုလုပ်လိုက်ကာ

ကောင်းကင်မိုးကြိုးချိပ်တံဆိပ်က နောက်တစ်ကြိမ် တုန်ခါသွားပြီး
အလင်းရောင်များ တောက်ပလာကာ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးတစ်ခုလုံး
တုန်ခါသွားပါတယ်။

"မကောင်းတော့ဘူး။ မြန်မြန်နောက်ဆုတ်ကြ"

သူတို့နှလုံးသားများမှ အကြောက်တရားများကို မဖုံးကွယ်ထားနိုင်ပဲနဲ့ ဇူ
ရီနဲ့ အခြား အခြေခံတည်ဆောက်ခြင်း ကျင့်ကြံသူသုံးယောက်လည်း
ကြောက်လန့်နေကြပြီး နှလုံးခုန်နှုန်းများ မြန်ဆန်လာကာ ဘာလုပ်လို့ ဘာ
ကိုင်ရမှန်းမသိ ဖြစ်နေပါတယ်။

"ဘုန်း"

ကောင်းကင်မိုးကြိုးတစ်ခု ကျဆင်းလာပြီး သူတို့အထဲမှ အလယ်ကတစ်
ယောက်ရဲ့ ခေါင်းပေါ်ကိုကျသွားပြီး ထိုလူလည်း ချက်ချင်းပဲ မီးသွေးခဲဖြစ်
သွားပြီး ချက်ချင်းသေဆုံးသွားပြီး သူ့ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်က တဖြည်းဖြည်း
ပျောက်ဆုံးသွားပါတယ်။

"ဒင် ... သင် မကောင်းဆိုးဝါးတစ်ကောင်ကို သတ်ဖြတ်လိုက်ပြီး
အတွေ့အကြုံအမှတ်များ ရရှိပါတယ်။ (အဆင့်ကျော်တိုက်ခိုက်မှုအတွက်
အပိုရမှတ်များရရှိပါတယ်)"

လင်းဟောင်ရဲ့ပါးစပ်မှာ သွေးများစီးဆင်းကျလာပါပြီ ကောင်းကင်မိုးကြိုး
ချိပ်တံဆိပ်ကို ကိုင်ထားတဲ့ သူ့ရဲ့လက်မှ အင်္ကျီလက်များကလည်း တစ်စစီ
ပျက်စီးကုန်ပါပြီ။

ရီဝမ်လုံရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်နဲ့ ကောင်းကင်မိုးကြိုးချိပ်တံဆိပ်ကို သုံးတာက သူ
မှာ သန့်စင်သောယန်ခန္ဓာကိုယ်ရှိပြီး ကြီးမြတ်သော ယန်နေမင်းလျှို့ဝှက်
ချက်ကို ကျင့်ထားတယ် ဆိုရင်တောင်မှ သုံးဖို့မသင့်တော်သေးပါဘူး။

လင်းဟောင်ရဲ့ မျက်လုံးထဲမှာ ဘယ်သူ့ကိုမှ ဂရုမစိုက်တဲ့ ထင်ရာစိုင်းတဲ့ အမူအရာမျိုးပေါ်လာကာ ဒေါသတကြီး အော်ပြောလိုက်ပါတယ်။

"နောက်တစ်ခေါက်ထပ်လာစမ်း"

"ဘန်း"

ထို့နောက်တွင် ဘန်းဆိုသည့်အသံနှင့်အတူ မိုးကြိုးတစ်ခုကျဆင်းလာပြီး အခြေခံတည်ဆောက်ခြင်း ကျင့်ကြံသူတစ်ယောက်အပေါ် ကျလာပြီး သူတစ်ကိုယ်လုံး ပေါက်ကွဲသွားပြီး အသားကင်သလို ဖြစ်သွားပါတယ်။

အခြေခံတည်ဆောက်ခြင်း ကျင့်ကြံသူ နောက်တစ်ယောက် သေဆုံးသွားပါပြီ။

"ဒင် ... သင် မကောင်းဆိုးဝါးတစ်ကောင်ကို သတ်ဖြတ်လိုက်ပြီး အတွေ့အကြုံအမှတ်များ ရရှိပါတယ်။(အဆင့်ကျော်တိုက်ခိုက်မှုအတွက် အပိုရမှတ်များရရှိပါတယ်)"

အခြေခံတည်ဆောက်ခြင်း ကျင့်ကြံသူနှစ်ယောက်ကို သတ်ပြီးတဲ့နောက်မှာ လင်းဟောင်ရဲ့ အတွေ့အကြုံအမှတ်တွေက နောက်တစ်ကြိမ် မြင့်တက်သွားပြီး ငါးဆယ်ရာခိုင်နှုန်း ကျော်သွားပါပြီ။

လင်းဟောင်က သွေးတစ်ပွတ်အန်လိုက်ပါတယ်။ သူ့ရဲ့အော်ရာများက လည်း တဖြည်းဖြည်း အားနည်းလာပါတယ်။ မိုးကြိုးတွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဆင့်ခေါ်ပြီးနောက် ကောင်းကင်မိုးကြိုးချိပ်တံဆိပ်လည်း မခံနိုင်တော့ပဲ စတင်အက်ကွဲလာကာ ပေါက်ကွဲထွက်တော့မဲ့ အရိပ်အယောင်များ ပေါ်လာပါတယ်။

ထိုအချိန်မှာ ဇူရှီက လေစိတ်ဝိညာဉ်အဆောင်ကို သုံးလိုက်ပြီး အရှိန်ကို မြှင့်လိုက်ကာ ထွက်ပြေးပါတော့တယ်။

"ထွက်ပြေးမလိုလား" လင်းဟောင်က နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်ပြီး သူ့သွားများကို ကြိတ်ကာ လည်ပင်းထဲမှ ထွက်လာတော့ သွေးများကို ပြန်မျိုချလိုက်ပါ တော့တယ်။

အနာဂတ်အတွက် ပြဿနာတွေချန်ထားခဲ့တာက လင်းဟောင်ရဲ့ပုံစံ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီနေ့မှာ ဒီမှာရှိတဲ့လူများအားလုံး အကုန်သေရမှာပါ။

"ငါ့ရဲ့တပည့်ကို ဒဏ်ရာရအောင်လုပ်ပြီးရင် ထွက်ပြေးဖို့တောင် မစဉ်း စားနဲ့လို့ ပြောထားတယ်လေ"

လင်းဟောင်က သူ့မျက်လုံးများနီရဲလာပြီး လက်ဖြင့် လျှို့ဝှက်အစီအရင် တစ်ခု ပြုလိုက်လိုက်ကာ သူ့မျက်လုံးများက ရူးသွပ်မှုများ ပြည့်နှက်နေပါ တယ်။

"နတ်ဘုရားမိုးကြိုး ကျဆင်းလာခြင်း"

"ဘုန်း"ကောင်းကင်မိုးကြိုး ချိပ်တံဆိပ်ကလည်း လင်းဟောင်ရဲ့မိုးကြိုး ဥပဒေသကို တောင့်မခံနိုင်ပဲ နောက်ဆုံးမှာပေါက်ကွဲသွားပြီး စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအားများ ပေါက်ကွဲထွက်ကာ လင်းဟောင်လည်း အနောက်ကိုလွင့် ထွက်သွားပြီး သူ့အရေခွံများလည်း စုတ်ပြတ်သွားကာ သွေးများ ထွက်လာ ပါတော့တယ်။

ထိုနောက်တွင် ကောင်းကင်မိုးကြိုးချိပ်တံဆိပ် အကြွင်းအကျန်များမှ စွမ်းအားများက တိမ်များအကြားသို့ ပြေးဝင်သွားပါတယ်။ ကောင်းကင် တစ်ခုလုံး မှောင်မည်းသွားပြီး ခရမ်းရောင်မိုးကြိုး တိမ်တိုက်ကြီးတစ်ခုက ဇူရီရဲ့ခေါင်းပေါ်မှာ စုစည်းလာပြီး ဇူရီလည်း ဒီစွမ်းအားများကြောင့် အံ့အား သင့်သွားပါတယ်။

"ကယ်ကြပါဦး ကျေးဇူးပြုပြီး ငါ့ကိုမသတ်ပါနဲ့" ဇူရီက ထိုမိုးကြိုး

တိမ်တိုက်ကြီးကို ကြည့်ပြီး မျက်နှာတစ်ခုလုံး ဖြူစုတ်သွားကာ အော်ဟစ် အကူအညီ တောင်းနေပါတယ်။

သူက ဒီလူငယ်လေးရဲ့မိုးကြိုးဥပဒေသက အရမ်းကိုထူးချွန်နေပြီး သူ့ကို သတ်ပစ်နိုင်တယ်လို့ မထင်ထားဖူးပါဘူး။

မိုးကြိုးလျှပ်စီးတွေက ကျင့်ကြံသူတွေရဲ့ အိပ်မက်ဆိုးပါ။ အသေချေ သားရဲမြို့မှာ ဆိုရင်တောင် ကောင်းကင်မိုးကြိုးဘုရင်ကို ဘယ်သူမှ မစော်ကားရဲပဲ သူ့ကိုနတ်ဘုရားတစ်ပါးလို ထားကြပါတယ်။

ဒီလိုများသာသိခဲ့ရင် သူ့ကိုဒီထက်အဆတစ်ရာ သတ္တိတွေပေးရင်တောင် သူ့ကိုသွားပြီး မစော်ကားရဲပါဘူး။

သူ့ခေါင်းပေါ်ရှိ မိုးကြိုးတိမ်တိုက်ကြီးက စုစည်းလို့ပြီးသွားပြီး မိုးကြိုးခြိမ်း သံများ ထွက်ပေါ်နေကာ ဒီမိုးကြိုးစွမ်းအားများကို သူက ခံနိုင်မှာမဟုတ်ပါ ဘူး။

ဒီလိုကြောက်မက်ဖွယ်အရာနဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်တွေ့ရတော့ ဇူရီလည်း ခံ နိုင်ရည်မရှိတော့ပဲ သူ့ခြေလှမ်းများကို ရပ်လိုက်ကာ လင်းဟောင်ကို အဆက်မပြတ် ကန်တော့ပြီး တောင်းပန်နေပါတယ်။

"စီနီယာ ကျွန်တော့်ကိုခွင့်လွှတ်ပေးပါ။ ကျွန်တော် နောက်မလုပ်ရဲတော့ပါ ဘူး။ ကျွန်တော့်အသက်ကို ချမ်းသာပေးရင် ကျွန်တော်က စီနီယာအတွက် မြင်းလိုနွားလိုလုပ်ပေးမှာပါ"

လင်းဟောင်ရဲ့အမြင်များက အားနည်းနေပြီး ဝမ်းလည်းမနည်းသလို ဝမ်း လည်းမသာပါဘူး။

"ဘုန်း"

ဇောင်နှစ်ဆယ်လောက်ရှိတဲ့ ခရမ်းရောင်မိုးကြိုးကြီးက တိမ်တိုက်ထဲမှ

နဂါးတစ်ကောင်လို ဆင်းသက်ကာ ဇီရီဆီကို ဆင်းသက်လာပါတယ်။

ကျယ်လောက်တဲ့ မိုးကြိုးဆင်းသက်လာတဲ့ အသံကြီးနဲ့အတူ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး တုန်လှုပ်သွားပြီး လေထုက ပြင်းထန်စွာတိုက်ခိုက်လာကာ တိုင်ဖွန်းမုန်တိုင်းငယ်တစ်ခုလိုဖြစ်ပြီး မြေပြင်တစ်ခုလုံး အက်ကွဲရာများဖြစ်ပေါ်လာကာ အနားကုန်များက အဝေးဆီကို အသည်းအသန် ပြေးသွားပြီး တောင်တစ်ခုလုံးလည်း တုန်ခါသွားပါတယ်။

အသေချေသားရဲမြို့က ခြံတစ်ခြံထဲမှာ လူတစ်ယောက်က လက်ဖက်ရည်သောက်နေပြီး ရုတ်တရက် မိုးကြိုးများပစ်ခဲ့တဲ့ အနောက်ဘက်အရပ်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်ပါတယ်။

ဒီလိုနေ့အချိန်ကြီးမှာ မိုးကြိုးတွေ အဆက်မပြတ် တိုက်ခိုက်နေတာ အင်မော်တယ်တွေ တိုက်ခိုက်နေတာများလား။

အသေချေသားရဲ မြို့သူမြို့သားများကလည်း ကြောက်လန့်ကုန်ကြပြီး အိမ်ထဲကို အကုန်ဝင်ပုန်းနေကာ ဘယ်သူမှ အပြင်မထွက်ရဲကြပါဘူး။ မြို့ကို စောင့်နေတဲ့ အစောင့်စစ်သားတွေကလည်း မျက်နှာများပျက်ယွင်းသွားကြပြီး ကြောက်လန့်ကုန်ကာ အသေချေသားရဲမြို့ထဲကို ပြေးဝင်သွားကြပါတယ်။

မြို့တော်ဝန်အိမ်မှာ ဒီဒေါင်တစ်ယောက် အနောက်အရပ်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး သူ့နှလုံးသားထဲမှာ မကောင်းတဲ့ခံစားချက်များ ရနေပါတယ်။

ကောင်းကင်မိုးကြိုးတွေ အသံက အမွှေးရှည်ဆင်ရိုင်းကြီးများ အော်သကဲ့သို့ ကျယ်လောင်စွာမြည်သွားပြီး ပတ်ပတ်လည် မိတာတစ်ရာအတွင်းက အကုန်လုံးကြားလိုက်ရပါတယ်။

ကောင်းကင်မိုးကြိုးက ကျဆင်းသွားပြီးနောက် မြေပြင်မှာ ဇောင်သုံး

ဆယ်လောက်ရှည်တဲ့ အနက်ရောင်တွင်းနက်ကြီး တစ်ခုသာ ကျန်ခဲ့တော့ ပြီး ဇူရီရဲ့ အလောင်းအပိုင်းအစလေးများတောင် မကျန်ခဲ့တော့ပါဘူး။

"ဒင် ... သင်နောက်တစ်ဆင့်ကို တက်လှမ်းသွားပါပြီ။ နောက်အဆင့်ကို တက်လှမ်းရန်အတွက် အတွေ့အကြုံအမှတ်များ လိုအပ်ပါတယ်"

လင်းဟောင်လည်း ထိုအခါမှသာ သက်ပြင်းချနိုင်ပါတော့တယ်။ ကောင်းကင်မိုးကြိုးချိပ်တံဆိပ်က သူ့လက်ထဲမှာ ပေါက်ကွဲသွားတာမို့လို့ သူ့လက်မှ အရိုးများတောင် ပေါ်နေပြီး သွေးများလည်း အဆက်မပြတ်ကျနေပါတယ်။

ထိုအချိန်မှာ သူ့အော်ရာများက ဖျော့တော့သွားပြီး သူ့မှာ အားတစ်စက်မှ မကျန်တော့ပါဘူး။

"ဘုန်း"

လင်းဟောင်က မြေပြင်မှာဒူးထောက်ချလိုက်ပြီး သူ့တစ်ကိုယ်လုံး သွေးများပြည့်နှက်နေပြီး သူက အပြင်းအထန်စစ်တိုက်ထားရပြီး ခြေကုန်လက်ပန်းကျနေတဲ့ စစ်သားတစ်ယောက်လိုပါပဲ။

လင်းဟောင်က လက်ပုံစံတစ်ခုကို ပြုလုပ်လိုက်ပါတယ်။

"ဖြေရှင်းစမ်း"

သူ့စိတ်ဝိညာဉ်က ရီဝမ်လုံရဲ့စိတ်ဝိညာဉ်နယ်မြေထဲက ပြန်ထွက်သွားပြီး အနက်ရောင်ယင်မြွေရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲကို ပြန်ဝင်သွားပါတယ်။

အနက်ရောင်ယင်မြွေက အသိပြန်ဝင်လာပြီး ရီဝမ်လုံရဲ့အင်္ကျီလက်ထဲမှ ထွက်ကာ မြေပြင်ပေါ်မှာ လဲလျောင်းနေပါတယ်။

ရီဝမ်လုံလည်း မျက်လုံးများဖွင့်လာပြီး တစ်ကိုယ်လုံးကိုက်ခဲနေပြီး ခက်ခက်ခဲခဲ မတ်တတ်ရပ်လိုက်ပါတယ်။

"ဆရာသခင် ဆရာသခင်"

ရီဝမ်လုံက အော်ခေါ်လိုက်ပြီး လင်းဟောင်ကိုရှာလိုက်ကာ မြေပြင်ပေါ်မှာ မျက်လုံးများပိတ်ထားပြီး မလှုပ်ရှားပဲနဲ့ အိပ်နေတဲ့ပုံနဲ့ လင်းဟောင်ကို သွားတွေ့ပါတယ်။

"ဆရာသခင်" ရီဝမ်လုံက အံ့အားသင့်သွားပြီးနောက် လင်းဟောင်ကို ကိုင်ကြည့်ပြီး စစ်ဆေးကြည့်တော့ သူ့နှလုံးလည်းခုန်နေသေးပြီး သူ့တစ်ကိုယ်လုံးက ကိုယ်တွင်းအင်္ဂါများ အလုပ်လုပ်သေးတာ တွေ့သွားပါတယ်။

ရီဝမ်လုံလည်း ထိုအခါမှသာ စိတ်သက်သာရာရသွားပြီး သက်ပြင်းချလိုက်ပါတယ်။ လင်းဟောင်က စိတ်ဝိညာဉ်ပြင်းထန်စွာ ထိခိုက်ပြီး မေ့မြောသွားတာဖြစ်မှာပါ။

"ဆရာသခင် ဆရာ အေးအေးဆေးဆေး အနားယူပါ။ ကျန်တာတွေ အကုန် ကျွန်တော့်တာဝန်ထားပါ" ရီဝမ်လုံက လက်သီးကို တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ပြီး ပြောလိုက်ပါတယ်။

ထိုအချိန်မှာ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကလည်း အကောင်းကြီးမဟုတ်သေးပဲ လင်းဟောင်က ကောင်းကင်မိုးကြိုးချိပ်တံဆိပ်ကို သုံးခဲ့တာမို့လို့ သူ့ခန္ဓာကိုယ်မှာ အတွင်းဒဏ်ရာအချို့ကျန်ခဲ့ပြီး အနည်းဆုံးသက်သာဖို့ ဆယ်ရက်လောက်နဲ့ မလုံလောက်လောက်ပဲ လဝက်လောက်လိုမှာပါ။

သူက ကြီးမြတ်သော နေမင်းလျှို့ဝှက်ချက်ကို သေးငယ်သောအဆင့်ထိ မအောင်မြင်ထားနိုင်ပဲ အခုလို ခန္ဓာကိုယ်က နေမင်းချီစွမ်းအားများ မွေးမထုတ်ပေးနိုင်ရင် သူဒီနေ့ထနိုင်မှာတောင် မဟုတ်ပါဘူး။

ဒါပေမဲ့ ဒီဒဏ်ရာတွေက အရေးမကြီးပါဘူး။ အရေးအကြီးအဆုံးက သားရဲထိန်းသိမ်းရေး အိမ်တော်က လူဝေကို သတ်နိုင်သွားပါတယ်။

"ဒီကနေ အမြန်ထွက်သွားမှ။ ဒီဒေါင်က ဒီကိုစုံစမ်းဖို့ လူလွှတ်မှာပဲ။ ငါမိသွားလို့မဖြစ်ဘူး"

သူက သေဆုံးနေတဲ့ အင်မော်တယ်ကျင့်ကြံသူ အလောင်းတွေဆီကနေ သိုလှောင်လက်စွပ်များ သွားယူလိုက်ပါတယ်။

ရီဝမ်လုံက လူဝေရဲ့သို့လှောင်လက်စွပ်ကို ယူလိုက်ပြီး မနေနိုင်ဘဲ အထဲကို ကြည့်လိုက်ပါတယ်။

"ချီစုဆောင်းခြင်းဆေးလုံး ချီသွေးဆေးလုံး" ရီဝမ်လုံက အရမ်းအံ့အားသင့်သွားပါတယ်။ ဒီဆေးလုံးများဖြစ်ကာ တစ်ခုက ချီစွမ်းအားများကို ပြန်လည်ဖြည့်တင်းပေးနိုင်ပြီး နောက်တစ်ခုက သွေးစွမ်းအားများကို ပြန်ဖြည့်စေကာ သူလိုနေတဲ့အချိန်ကိုက်ကို ဒီအရာကို ရလိုက်တာပါပဲ။

ဘာမှတုံ့ဆိုင်းမနေဘဲနဲ့ ထိုဆေးလုံးနှစ်လုံးစလုံးကို သောက်လိုက်ပါတယ်။ ဒီဆေးလုံးများက သူ့ကို အနည်းငယ်သာ သက်သာစေပေမဲ့ ဘာမှမရှိတာထက်တော့ ကောင်းပါသေးတယ်။

ဆေးလုံးများက ခန္ဓာကိုယ်ထဲကို ဝင်သွားပြီးနောက် သန့်စင်သော စွမ်းအားများအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားပြီး သူတစ်ကိုယ်လုံးကို စီးဆင်းသွားပြီး အသက်ရှူအနည်းငယ်စာ အတွင်းတွင် ရီဝမ်လုံရဲ့စွမ်းအားအနည်းငယ် ပြန်လည်ရရှိလာပါတယ်။

ရီဝမ်လုံလည်း ပျက်စီးသွားတဲ့ ကောင်းကင်မိုးကြိုးချိပ်တံဆိပ် အကြွင်းအကျန်များကို ကြည့်ပြီး အခုရလာတဲ့ သိုလှောင်လက်စွပ်တွေထဲက ဆရာလိုချင်တဲ့ အရင်းအမြစ်တွေ ရှိလောက်မှာပါလို့ စဉ်းစားလိုက်တယ်။

"မြန်မြန်လုပ်မှ အချိန်ဆွဲနေလို့မဖြစ်ဘူး။" "ရီဝမ်လုံလည်း တစ်ယောက်ယောက် လာနေတယ်လို့ ခံစားမိပြီးနောက်ကို လှည့်မကြည့်ဘဲ

တောင်ထဲကို အပြေးဝင်သွားပါတယ်။
